

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת כי תשא
העלון לברכת והצלחת
כל המסייעים להוצאת
העלון בפורים

כל הזכויות שמורות

למון לכפר על הנפש?

"זה יתנו" רש"י מפרש כי הקב"ה הראה למשה מטבע של אש – משקלו מחצית השקל, ואמר לו: כזה יתנו! שאל ר' משה מקוברין: מדוע לא הראה הקב"ה למשה את שאר כלי המשכן? ועוד, וכי לא ידע משה רבנו כיצד נראה מטבע?

והוא משיב: אלא, משה רבנו התפלא מפני מה בא מטבע כה קטן כמחצית השקל, לכפר על הנפש?

משום כך, הראה לו הקב"ה מטבע של אש, לרמז, כי במתן צדקה אש מתלקחת בכל מטבע. איזו אש? האש של היצר הרע, שאינו מניח לקיים מצווה זו ומנסה למנוע ממנו מלתת צדקה בכל מיני תחבולות ותירווצים, משום כך אפילו במטבע קטן נדרש מן האדם מאמץ רב כדי להתגבר על היצר הרע.

אומר ר' נחמן מברסלב: כי האש היא אחד הדברים החשובים ביותר לאדם, שהרי בחורף מתחמם הוא לאורה, ובכל השנה מבשל האדם באש את מאכליו. אולם, עלולה היא האש גם לכלות ולשרוף. צריך לדעת כיצד להשתמש בה!

כן הוא גם בממון, מצד אחד, באפשרותו של כל אדם להשתמש בו לטובה, לקיים מצוות ומעשים טובים. אולם הממון – יש בו גם כח להשחית את מידותיו של האדם.

על האדם לדעת היטב כיצד להשתמש בממונו...

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

משל ונמשל

מעשה במלך אחד היה שר אהוב מאד, שאיתו היה המלך נועץ בכל עיניני המדינה. וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו... והנה יום אחד שגה השר. והמלך בחמתו נשבע שיפיל עליו סלע ענק וכבד במטרה להורגו ומיד... לאחר שהתאווש המלך מרוגזו התחרט על אשר ביקש לעשות, אך כמלך לא יאה שלא יעמוד בדיבורו. מה אם כן יעשה? מצד אחד לא ניתן לשנות את מאמר המלך והסלע חייב להיזרק על השר, מאידך לא יכל המלך להרוג את השר שכל כך הוא אוהב... שר אחד שהיה חברו הטוב של השר הנידון מצא פתרון למלך: "המלך יביא קונגו" ויפרק את הסלע לאבני חצץ. בכל יום המלך יזרוק על השר אבן אחת. וכך יצא שלבסוף הסלע כולו יושלך על השר הסורר. אומנם זה יכאב לו אך מאידך יישאר הוא בחיים..."

הקב"ה גזר כליה על עם ישראל: "הָרַף מִמֶּנִּי, וְאֶשְׁמִדֶם, וְאֶמְחָה אֶת-שְׁמֵם, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם..." מצד אחד לא יכול המלך לחזור בו ומאידך אין הוא רוצה להרוג את בניו, מה עשה? "וּבְיָוִם פְּקֻדֵי וּפְקֻדֵי תִּי" במקום כליה ח"ו העדיף ה' לחלק את הגזירה לצרות קטנות בכל הדורות

ובכך להשאיר אותנו בחיים... אכן יש לנו, אבא רחום!!!

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

לרפואה שלימה
סוגי שולמית בת חרדה

לעילוי נשמת
רחל בת חנה

להקדשות
052-7656075

לעילוי נשמת
אפרים אליהו בן מרים

לברכת והצלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב

לנתת פירושו לקבל!

"ונתנו איש כפר נפשו" בעל הטורים אומר כי את המילה "ונתנו" ניתן לקרוא משמאל לימין ומימין לשמאל. וזה מלמד אותנו, כי כל מה שאדם נותן לצדקה, חוזר אליו והוא אינו מפסיד מן מאומה.

סופר: שבעיר וואלוז'ין התגורר גביר גדול, שהיה מפזר הון רב לצדקה לעניי האזור. יום אחד התמוטטו עסקיו וירד מנכסיו. שאל הגביר את ר' חיים מוואלוז'ין: מה יעשה עכשיו? בכל חודש היה רגיל לתת סכום לצדקה, וכעת מפני מצבו הקשה אינו יכול לתת את הסכום, האם עליו להפחית מהסכום או לקחת הלוואה ולתת את הסכום הרגיל? חשב ר' חיים ואמר לו, כי עליו לתת כרגיל כמנהגו ומן השמים ירחמו עליו. ואכן, לווה הגביר את הסכום ונתנו לצדקה, וחילק ממנו לעניים. ובאמת, זכה בגורל בסכום כסף גדול מאד... מי שנותן בעצם מקבל בחזרה!

רבינו ה'בת עין' אמר: מתי אפשר לזכות להשראת השכינה, כאשר יש אחדות בין ישראל פֶּאֶשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ בְּאַהֲבָה וְחֵיבָה, כְּשֶׁפִּי וְלִבּוֹ שׁוּיִים.

אלה בפרשה

קוראים לנו בפרשה על ציווי השבת לאחר מכן על חטא העגל ושוב על השבת והמועדים. שואל האוזניים לתורה: מדוע חטא העגל מוקף בשבת ובמועדים? שבת לפניו ושבת ומועדים אחריו? **והוא** משיב: כיוון שהשבת והמועדים הם תיקון לחטא העגל שאמרו "אלא אלוהך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים" שמירת שבת היא זכר ליציאת מצרים החגים גם הם תיקון לחטא העגל לכן הסמיכות בפסוקים: "אלוהי מסכה לא תעשה לך - את חג המצות תשמור"... זהו שאמרו חז"ל על הסמיכות הזו: "כל המבזה את המועדות כאילו עובד עבודה זרה שנאמר: "אלוהי מסכה לא תעשה לך - את חג המצות תשמור"..."

"וביום השביעי שבת שבתון קודש לה"

כף החיים כותב: שהנשמה עולה במוצש"ק שואלים אותה שני דברים:

- א. איזה מעדנים הגישו לפניך היום?
- ב. איזה חידושים שמעת היום?...

לכן עלינו להשתדל לא רק במאכלים שלנו **אלא גם בחידושי התורה.**

מעשה שהיה

מעשה בחוטב עצים שהתקבל לעבודה בחברת קק"ל לכריתת עצים.

המשכורת הטובה ותנאי העבודה עשו את שלהם, ומיודענו החליט למלא היטב את תפקידו. כבר ביום הראשון התייצב בפני מנהל העבודה, קיבל מסור והוקצה לו שטח ביער לבחינת התפוקה והקצב של עבודתו. הוא לא היה איש עצל ומבלי לחכות למפגשי חברה יצא אל היער לכרות את עצים בהתלהבות.

לא היה קץ לשמחתו שהרי ביום אחד בלבד הוא הצליח לנסר 18 עצים. זו כמות יומית טובה ביותר שנראתה עד כה בחברה. מנהל העבודה לא יכל לעצור את התלהבותו לנוכח העובד החדש ואיחל לו הצלחה בהמשך הדרך... מעודד מדבריו של המנהל, החליט הוא שעל מנת לשפר את תפוקתו נדרשת לו שינה ארוכה ולכן הלך לישון מוקדם מהרגיל. הבוקר הפציע והוא קם לפני חבריו והיה הראשון ביער. הוא לא ביזבז זמן ובסופו של יום למרות כל מאמציו הוא לא הצליח לנסר יותר מ- 15 עצים... "אולי אני עייף" - חשב לעצמו והפעם החליט לישון עם שקיעת השמש - אמר ועשה! ניצבו הוא ומסורו ביער עם זריחת החמה כשהוא נחוש לשבור את אף את השיא שהוא בעצמו קבע - 18 העצים... אך באותו היום הוא לא הגיע אפילו למחצית מהכמות 8 עצים היו כל עמלו. זו לא הייתה בעיה חד פעמית... אלא שהתסכול גבר מיום ליום. חבריו הצליחו לנסר בכל יום כמות של 10-12 עצים ביום בעוד הוא לא משיג תוצאות... ובפרט כשלמחרת ניסר רק שבעה, אחר כך ירד לחמישה, המצב התדרדר שבסוף השבוע הוא ניסה כל אחר הצהריים לכרות את העץ השלישי ובקושי הצליח... עצוב ומדוכדך ממה שיגידו חבריו ומנהל העבודה, הגיע האיש לקבל את משכורתו. הוא פנה אל מנהלו ושח לו את אשר על ליבו... מנהל העבודה שלו, הקשיב, הנהן בראשו ושאל: "מתי השחזת לאחרונה את המסור שלך?" נדהם האיש מהשאלה ותהה: "להשחזי?!" מאיפה היה לי בכלל זמן להשחזי? ביקשת לנסר עצים?!"

לפעמים אדם חושב שאין הוא זקוק להכוונה שהרי טוב הוא בהרבה מחבריו, מעשיו, תפוקתו והספק לימודו עולים עליהם בעשרת מונים... לכן נאמר בפרקי אבות: "יהושע בן פרחיה אומר, עשה לך רב, וקנה לך חבר"... אך אט אט מתברר שאלו המכוונים ע"י רב - מורה הוראה, להם ורק להם, יש את הברכה!

אבות ובנים אהל פינחס

לימוד המתמידים, אבות ובנים וקריאת התהילים יעמדו לברכת:

לתרומות והקדשות:
052-7656075
או אצל הגבאים

יעשה למועז תינוקות של בית רבן שלא חטאו.

* יסוּעָה * בְּרִכָּה * הַצְּלָחָה בְּאִימוּז * רְפוּאָה * צִוּוּז * צָרַע קוֹדֵשׁ * לִידָה קָלָה * פְּרִנְסָה * דִּירָה נְאֻה * לְעֵן

